

Majestatea Sa Regele Mihai I în timpul interviului cu Silvia Constantinescu la Grand Hotel din Stokholm, 1 noiembrie 2002.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

(Continuare din pag. 1: M.S. Regele Mihai I.)

M.S. Regele Mihai I: În principiu aş spune că da, pentru că Uniunea Europeană pune anumite condiții pe care trebuie să le respectăm, dacă dorim să devenim membrii ei. Condițiile sunt general europene, care s-au pus și se pun și altor state care doresc să adere la UE. Sunt condiții grele, dar cred că se vor îndeplini.

S.C.: Problema retrocedării proprietăților confiscate sub comunism este un punct nevralgic al condițiilor care trebuie îndeplinite de România pentru intrarea în UE. Procesul retrocedării a început, dar sunt încă multe probleme în această privință. Cum vede Majestatea Voastră această situație?

M.S. Regele Mihai I: Toate aceste cazuri sunt cunoscute de noi toți și ele trebuie rezolvate, pentru că fac parte din condițiile impuse de UE. Chiar dacă totul nu s-a făcut pentru moment, o să trebuiască se se facă. Când, cum, nu pot să spun acum, dar încet, încet, se vor face.

S.C.: Plecarea românilor în exil a fost exprimarea protestului acestora împotriva comunismului sau a mizeriei din țară. Consideră Majestatea Voastră că în actuala situație din România se mai poate vorbi de un exil românesc?

M.S. Regele Mihai I: Astăzi nu mai este o problemă! Dar eu nu pot vorbi pentru ceilalți români care trăiesc în afara granițelor României.

S.C.: Pentru românii care se află în afara granițelor Voastră?

M.S. Regele Mihai I: Ca români ei știu foarte bine ce trebuie să facă. Au familii încă în Țară pe care trebuie să le ajute și astfel ajută România.

S.C.: N-ar putea fi o problemă de dublă loialitate dacă românii care sunt cetățeni acum ai altor țări sprijină acțiunile României?

M.S. Regele Mihai I: Depinde în ce țară sunt. În

unele țări, unde au devenit cetățeni pentru că n-au avut încotro, li se impun anumite condiții. Ei știu mai bine ce să facă, ce să le spun eu. Dar dacă ei în sufletul lor rămân români și vor să ajute România, să facă aceasta!

S.C.: Care este scopul vizitei în Suedia a Majestății Voastre?

M.S. Regele Mihai I: Suedia nu este în NATO pentru moment. Aici am venit mai mult pentru chestiuni culturale, spre deosebire de celelalte țări pe care le-am vizitat și unde ațiunea de sprijinire a României de a intra în NATO a fost pregnantă.

S.C.: Majestatea Voastră și Casa Regală și-au luat ca sarcină să ajute la răspândirea culturii românești în Europa și în alte țări. Vizita în Suedia se înscrie în acest program?

M.S. Regele Mihai I: Da, și în acesta sens Principele Radu a ținut aici, la Stockholm, o conferință deosebit de interesantă, în care a prezentat România, cu tradiția ei culturală, a vorbit despre cea Românie de dinainte de comunism și astfel cei prezenți în sală

au putut să afle o mulțime de lucruri despre cultura, despre tradițiile Țării noastre.

S.C.: Suedia este o țară foarte diferită de celelalte țări în multe privințe și nu mai puțin în modul cum se adresează oamenii unul altuia. Și pentru că suntem într-o țară atât de diferită de celelalte țări, îmi permit să vă pun o întrebare, mai ciudată, care poate scuză și greșelile de protocol pe care le-am făcut până acum și care pot chiar da o impresie de lipsă de bună cuviință, deși nu este intenția mea. Aici, în Suedia, toată lumea se tutuiește, chiar regelui Suediei i se spune "tu". Cum vede Majestatea Voastră această evoluție din Suedia?

M.S. Regele Mihai I: Fiecare țară cu obiceiurile ei: la noi se face într-un fel, aici se face într-alt fel!

S.C.: Majestate, Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi acorda acest interviu. ☆

(Continuare din pag. 1: Alțeta Sa Regală Principesa Margareta.)

În general, când este vorba de muzică, vreau să spun că atunci când aud ceva care-mi place, care sună plăcut, ascult, indiferent dacă este muzică clasică sau "lejeră". Am gusturi eclectice!

S.C.: Consideră Alțeta Voastră că aveți o anumită calitate mai relevantă care determină angajarea Alțetei Voastre în diverse activități?

A.S.R.P.M.: Cred că am entuziasm dublat de multă energie, care mă ajută în activitatea pe care o întreprind.

S.C.: Care este motorul care declanșează entuziasmul și energia Alțetei Voastre?

A.S.R.P.M.: Pasiunea! Pentru mine este o pasiune să-mi ajut Țara! Aceasta a fost înainte de '89 o pasiune frustrată, căci n-am putut veni în Țară și de aceea dorința de a ajuta mi-am canalizat-o spre a ajuta la Națiunile Unite. În 1989 am descoperit că pasiunea mea poate să se împlinească.

S.C.: Alțeta Voastră este angajată într-o activitate deosebită, într-o organizație de ajutorarea copiilor orfani din România.

A.S.R.P.M.: Este vorba despre organizația mea, Fundația "Principesa Margareta". Această Fundație s-a născut în 1990 în Elveția, s-a extins în România și în Statele Unite, apoi la Londra, Paris și Bruxelles. Scopul Fundației este de a ajuta copii și persoane în vârstă, dar să ajute și la renașterea societății civile.

S.C.: Concret, ce acțiuni s-au întreprins?

A.S.R.P.M.: Am întreprins foarte multe acțiuni: am să amintesc un program de nutriție pentru copii bolnavi de sida, am reconstruit un dispensar medical la Brănești, am realizat un program de educație sanitară. Suntem implicați în multe proiecte de protecția copiilor, etc. Sunt multe acțiuni în care este implicată Fundația, dar am să vă trimit un material scris pentru informare, căci suntem implicați în multe proiecte. Cultura pentru tineret este o activitate pe care de asemenea o sprijinim, căci o considerăm foarte importantă pentru formarea viitoare a tinerilor și în acest sens acordăm burse tinerilor talentați.

S.C.: Deci, activitatea Fundației "Principesa Margareta" se îndreaptă către copii, tineret și oameni în vârstă. Copiii pe care-i sprijiniți fac parte dintr-o anumită categorie socială, sunt copii din casele de copii?

A.S.R.P.M.: Noi încercăm să închidem casele de copii, căci dorim să le dezinstituționalizăm, lucru pe care-l considerăm foarte important și în acest sens avem foarte multe proiecte de educație, de pregătirea lor pentru viitor.

S.C.: Scuzați-mă că vă întrerup, dar doresc să vă întreb: de ce doriți să închiideți casele de copii? Vă întreb aceasta, ca unul dintre cei care au crescut într-o casă de copii (căci mama mea era stabilită în Suedia încă din 1946 și mie nu mi s-a permis să părăsesc țara) și eu m-am simțit bine în orfelinat, mai bine decât într-o familie, la rudele mamei. Nu toți copiii doresc să fie plasați "în familie", unii se dezvoltă mai sănătos într-un orfelinat decât în familii și am multe argumente pentru asta. N-ar trebui să fie diversificată această acțiune? Poate experiența celor crescuți în case de copii în condiții normale ar trebui fructificată, nu?

A.S.R.P.M.: Probabil că sunt mulți ani de când ați trăit într-o casă de copii. Cred că pe atunci n-a fost infernul de astăzi.

S.C.: Sunt peste 50 de ani și, înt-radevăr, n-a fost infernul arătat la televiziune, ba din contră, copiii de la casa de copii din Constanța, unde eu am crescut un timp, o duceau bine în perioada aceea, mai bine chiar decât mulți copii din multe familii.